

IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Regionální organizátor pražské integrované dopravy (ROPID), příspěvková organizace (dále jen „zadavatel“), zahájil dne 12. 10. 2018 zadávací řízení na zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu s názvem „*Poskytování právních služeb podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek*“. Žalobci podali do zadávacího řízení společnou nabídku za Společnost pro ROPID, kterou založili podle § 2716 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.
2. Dne 14. 12. 2018 zadavatel zaslal žalobcům oznámení o výběru dodavatele, jehož přílohou byla mj. zpráva o hodnocení nabídek ze dne 14. 12. 2018 a podrobný popis hodnocení nabídek. Nabídka žalobců byla vyhodnocena jako druhá ekonomicky nejvýhodnější. Vybraným dodavatelem se stala Advokátní kancelář Němec, Bláha & Navrátilová, s.r.o.
3. Dne 31. 12. 2018 doručili žalobci zadavateli námitky proti hodnocení nabídek a proti rozhodnutí o výběru dodavatele. Zadavatel jejich námitkám nevyhověl. Žalobci proto podali návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 4. 2019, č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-10567/2019/511/ŠNo, výrokem III. zrušil úkony zadavatele spojené s hodnocením nabídek účastníků zadávacího řízení na veřejnou zakázku zaznamenané ve zprávě o hodnocení nabídek a všechny následující úkony v předmětném zadávacím řízení. V řízení o rozkladu však předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 25. 7. 2019, č. j. ÚOHS-R0070,0097/2019/VZ-20432/2019/322/LKa, prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Poté žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 9. 2019, č. j. ÚOHS-S0043/2019/VZ-25745/2019/511/ŠNo, výrokem I. zamítl návrh v části, která směřuje proti postupu zadavatele při pořízení zprávy o hodnocení nabídek podle § 265 písm. c) zákona o zadávání veřejných zakázek, neboť návrh v této části nesměřoval proti postupu, který byl zadavatel povinen dodržovat podle zákona. Výrokem II. zamítl návrh v části, která směřuje proti postupu zadavatele při hodnocení nabídek podle § 265 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Rozklad žalobců předseda žalovaného napadeným rozhodnutím zamítl.

II. Obsah žaloby

5. Žalobci mají za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Zadavatel měl postupovat podle § 119 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek a uvést ve zprávě o hodnocení nabídek hodnocené údaje z nabídek. Zadavatel však provedl hodnocení nabídek v rozporu s § 119 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek.
6. Veřejná zakázka obsahovala tři hodnotící kritéria: 1) nabídková cena, 2) zkušenosti členů realizačního týmu a 3) kvalita zpracování právních rozborů. Pro účely posledně uvedeného kritéria zadavatel uložil vypracovat dvě vzorové práce: „*Právní rozbor k otázce přímého uzavření nové smlouvy o zajištění veřejné služby v železniční dopravě*“, „*Vypracování zadávací dokumentace*“. Stanovil rovněž dílčí subkritéria pro hodnocení vzorových prací.
7. Zadavatel do zprávy o hodnocení nabídek nezahrnul právní rozbor zpracované účastníky zadávacího řízení, ani citace konkrétních pasáží z nich. Tím podle žalobců porušil § 119 odst. 2 písm. d) bodu 1 zákona o zadávání veřejných zakázek.
8. Žalobci nesouhlasí se žalovaným, že zadavatel vůbec nebyl povinen pořídit písemnou zprávu o hodnocení nabídek, ani v ní uvádět zákonné náležitosti, jelikož zadával veřejnou zakázku ve zjednodušeném režimu. Žalovaný pomíjí, že si zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jaroslava Předešlá

vyhradil, že pokud v zadávacích podmínkách nestanoví něco jiného, bude postupovat přiměřeně podle pravidel stanovených zákonem pro otevřené řízení, tj. i podle § 119 zákona.

9. Ani pokud by zadavatel nebyl povinen postupovat podle § 119 zákona o zadávání veřejných zakázek, je absence hodnocených údajů v rozporu se zásadou transparentnosti. Žalobcům nezbývá než důvěřovat zadavateli, že hodnocené údaje jsou v nabídkách skutečně obsaženy a že jsou zpracovány v takové kvalitě, jakou zadavatel popsal ve zprávě o hodnocení nabídek. K porušení zásady transparentnosti se však žalovaný vůbec nevyjádřil. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
10. Žalobci dále uvádí, že stěžejním důvodem podané žaloby je, že zadavatel provedl hodnocení nabídek v rámci hodnotícího kritéria č. 3, subkritéria č. 1 – Právní rozbor k otázce přímého uzavření smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě – v rozporu s § 119 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a se zásadou transparentnosti a rovného zacházení. V rámci hodnocení nabídek totiž zohlednil (a hodnotil pozitivně u vybraného dodavatele) aspekty, aniž by si takovou možnost vyhradil v zadávací dokumentaci. Akceptací tohoto postupu by si zadavatel mohl v rámci subjektivního hodnocení vybrat jakoukoliv skutečnost uvedenou v právním rozboru a tu hodnotit pozitivně či naopak negativně.
11. Žalovaný se ztotožnil se žalobci, že zadavatel v rámci hodnocení vzorové práce 1 u parametru č. 1 (Celková odborná právní úroveň vzorové práce) hodnotil skutečnosti, které nebyly uvedeny v zadávací dokumentaci, v důsledku čehož nesprávně provedl bodovou srážku v hodnocení nabídky žalobců. Žalovaný však z tohoto pochybení vyvodil nesprávné závěry. Dovodil, že i po přičtení 2 nesprávně odečtených bodů by žalobci v zadávacím řízení nezvítězili, proto dané pochybení zadavatele neovlivnilo výběr dodavatele. Pokud by totiž zadavatel hodnotil v rámci tohoto parametru jen skutečnosti, které hodnotit měl, mohlo by to ovlivnit i výši bodů přidělenou vybranému dodavateli. Existuje tak potenciální možnost ovlivnění výběru dodavatele.
12. Dále došlo k pochybením v rámci parametru č. 2 týkajícího se úrovně, resp. míry zacílení na odpovědi zadavatele. Zadavatel totiž v zadávací dokumentaci nestanovil žádné konkrétní potřeby, na které by bylo potřeba odpovědět, ani neuvedl žádné dotazy. Není tedy zřejmé, ve vztahu k jakým konkrétním dotazům byly právní závěry vybraného dodavatele hodnoceny jako „*naprosto uspokojiví*“ a naopak vzorová práce žalobců jako „*výrazně méně uspokojivé*“. Zadavatel mohl „*předem nepoložené dotazy*“ přizpůsobit zpětně informacím uvedeným v právních rozborech preferovaného dodavatele.
13. Žalobci mají za to, že zadavatel postupoval nezákonně i v případě parametru č. 3, neboť u vybraného dodavatele kladně hodnotil zpracování tzv. kvazinabídkového řízení, aniž by něco takového požadoval v zadávací dokumentaci. Žalobcům přitom nebylo ze zadávací dokumentace zřejmé, že by tento aspekt měl být v právním rozboru zpracován a že bude zadavatelem hodnocen kladně.
14. K argumentaci žalobců vztahující se k parametrům č. 4 až 6 se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, čímž zatížil rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. U parametru č. 4 zadavatel hodnotil u vybraného dodavatele, že právní rozbor zodpovídá na řadu dotazů zadavatele, aniž by v zadávací dokumentaci nějaké dotazy uvedl. U parametru č. 6 není zřejmé, co se rozumí přehledností a snadnou orientací v textu, případně nižší úrovní uživatelského komfortu. Tyto neurčité právní pojmy zadavatel v zadávací dokumentaci nevymezil. Není tedy zřejmé, na co se při hodnocení konkrétně zaměřil. Žalobci považují postup zadavatele při hodnocení nabídek za netransparentní rovněž z důvodu, že není zřejmé, na základě čeho zadavatel dospěl právě k udělenému či strženému počtu bodů.
15. Navrhli proto, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, které považoval za plně přezkoumatelné. Ze zadávací dokumentace nevyplývá, že by se zadavatel zavázal pořídit zprávu o hodnocení nabídek v rozsahu stanoveném v § 119 zákona o zadávání veřejných zakázek. Přiměřené použití postupu pro otevřené řízení v souladu s metodickou pomůckou Úřadu vlády znamená, že se postup měl řídit jen některými částmi dané úpravy, nikoliv odkazovanou právní úpravou v plném rozsahu. Nebylo však konkretizováno, v rozsahu jakých konkrétních ustanovení se zadavatel chtěl danou úpravou řídit. Z toho plyne, že se hodlal řídit rámcově postupy platnými pro otevřené řízení, nikoliv jejich dodržáním do všech podrobností. Nelze proto dovodit, že by byl povinen pořídit písemnou zprávu o hodnocení nabídek v rozsahu stanoveném v § 119 zákona. Zadavatel v zadávací dokumentaci stanovil, že zadává veřejnou zakázku ve zjednodušeném režimu; totéž vyplývá rovněž z oznámení uveřejněného ve Věstníku veřejných zakázek. Přestože v písemné zprávě o hodnocení nabídek uvedl, že ji zpracoval podle § 119 odst. 2 zákona, nebyl v jejím obsahu vázán postupem pro otevřené řízení. Žalovaný proto oprávněně ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že dané námitky nesměřovaly proti postupu, který by zadavatel byl povinen dodržovat. Ani ze skutečnosti, že označení náležitostí písemné zprávy o hodnocení nabídek odpovídá § 119 odst. 2 zákona, nelze dovozovat povinnost postupu podle daného ustanovení.
17. Souhlasí se žalobci, že na výklad pojmů použitých v zadávací dokumentaci lze aplikovat obecné výkladové principy obsažené v občanském zákoníku. Z nich plyne, že stěžejní je úmysl jednajícího subjektu. V nynějším případě je zřejmé, že zadavatel zadával veřejnou zakázku ve zjednodušeném režimu. Nebyl tedy povinen postupovat podle § 119 odst. 2 zákona, neboť použití tohoto ustanovení si nevyhradil v zadávací dokumentaci. Pro posouzení, zda byl zadavatel povinen podle daného ustanovení postupovat, je rozhodující znění zadávací dokumentace. Následné postupy zadavatele v zadávacím řízení nepředstavují právní jednání způsobilé měnit zadávací podmínky; k § 556 odst. 2 občanského zákoníku tak nelze přihlížet. Není rovněž možné, aby zadavatel v průběhu zadávacího řízení fakticky měnil podmínky obsažené v zadávací dokumentaci jen tím, že jim ve své aplikační praxi začne přisuzovat jiný obsah, než jaký měly na začátku zadávacího řízení. V nynějším případě je zřejmé, že zadavatel nechtěl vcelku a bezpodmínečně dodržet všechny náležitosti plynoucí z § 119 zákona.
18. Žalovaný odmítá, že by se nevypořádal s námitkou porušení zásady transparentnosti při hodnocení podaných nabídek. Postup zadavatele při zpracování písemné zprávy o hodnocení nabídek nedosahuje takové intenzity, aby bylo možno shledat porušení zásady transparentnosti. Byť je transparentnost jednou z klíčových hodnot při zadávání veřejných zakázek, nelze jít tak daleko, aby se z dané zásady dovodila povinnost zadavatele postupovat podle § 119 odst. 2 písm. d) zákona, pokud byla zakázka zadávána ve zjednodušeném režimu.
19. Námitky proti způsobu hodnocení vzorových prací považuje žalovaný za nedůvodné. Skutečnost, že zadavatel v rámci parametru č. 1 hodnotil skutečnosti neuvedené v zadávací dokumentaci, směřuje dovnitř zadávacího řízení. Vliv vně byl zcela vyloučen, neboť již uplynula lhůta pro podání nabídek. Nebylo proto na místě zkoumat potenciální vliv na výběr, ale pouze vliv skutečný. I po přidělení plného počtu bodů žalobcům v parametru č. 1 vzorové práce 1 by nabídka vybraného dodavatele získala nejvyšší počet bodů a nabídka žalobců by skončila druhá. Námitky k parametru č. 1 tak nejsou opodstatněné a neodůvodňují uložení nápravného opatření.
20. Co se týče pojmu „dotazy“ uvedeného u hodnocení parametru č. 2 žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. Daný výraz je nutno vykládat jako úkoly a problémové okruhy vyplývající ze zadání hodnoceného parametru. Ze slovního popisu hodnoceného parametru č. 2 je zřejmé, co bylo myšleno zacílením odpovědí na dotazy. Nelze souhlasit s argumentací, že skutečnosti, které zadavatel hodnotil, byly stanoveny až *ex post* v rámci hodnocení nabídek. Pokud zadavatel v hodnocení právního rozboru vybraného dodavatele uvedl, že právní závěry vzorové práce

poskytují odpovědi na dotazy zadavatele v míře naprosto uspokojující potřeby zadavatele, jsou tím jasně myšleny odpovědi na dotazy vyplývající ze zadání právního rozboru č. 1. V rámci zadání daného rozboru zadavatel jasně definoval své potřeby, představy či požadavky. Pokud by stanovil zcela konkrétně, jaké problémové situace mají dodavatelé ve vzorových pracích řešit, neměl by následně co hodnotit. Ze zákona nevyplývá, že by zadavatel byl povinen předem stanovit každý jednotlivý aspekt, který bude v rámci hodnocení právních rozborů posuzovat kladně nebo záporně.

21. Žalobci zpracovali právní rozbor způsobem, jaký považovali za vhodný. Na zadavateli pak bylo zhodnotit jednoznačnost a srozumitelnost učiněných závěrů. Vybraný dodavatel podle zadavatele lépe specifikoval ve vzorové práci č. 1 jednotlivé kroky, které učiní, identifikoval potenciální problémové situace, navrhl možnost jejich řešení a popsal související rizika včetně doporučení k jejich eliminaci, případně zmírnění. Proto získal vyšší počet bodů než žalobci.
22. K modelovému případu se žalovaný vyjádřil v bodech 39 až 42 rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že výraz „dotazy“ vyložil jako úkoly a problémové okruhy (dle zadání parametru č. 2), nepovažoval za stěžejní zabývat se posuzováním modelových situací. Napadené rozhodnutí z daného důvodu není nepřezkoumatelné. Odkazy na rozhodnutí žalovaného sp. zn. ÚOHS-R306/2015/VZ nejsou příléhavé, neboť v nyní posuzované věci stanovil zadavatel požadavky v zadávací dokumentaci velmi podrobně. Bylo tak zřejmé, jakými kritérii se při hodnocení vzorových prací bude řídit a co bude hodnotit negativně.
23. Žalovaný nesouhlasí s argumentací, že zadavatel chybně hodnotil v rámci parametru č. 3 problematiku kvazinabídkového řízení. V rámci parametru č. 3 bylo jasně vysvětleno, co bude zadavatel hodnotit. Dodavatelé měli specifikovat jednotlivé kroky, které je nutno učinit při přímém uzavírání nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících, identifikovat potenciální problémové situace a navrhnout řešení. Upozornění na možnost vedení tzv. kvazinabídkového řízení a s ním spojenými riziky je namístě, přičemž neuvedení této skutečnosti v práci žalobců mohlo mít vliv na hodnocení parametru č. 3. Bylo by absurdní požadovat po zadavateli, aby explicitně uváděl, co všechno má právní závěr rozboru obsahovat, neboť právě to, jakým způsobem dodavatelé rozbor zpracovali, bylo předmětem hodnocení v rámci parametru č. 3.
24. Nebylo nutné, aby se žalovaný detailně vyjadřoval i k parametrům hodnocení č. 4, 5 a 6. Postačilo vyjádřit se k opakující argumentaci žalobců souhrnně. Ze zprávy o hodnocení nabídek vyplývá, že zadavatel při hodnocení kvality právních rozborů dodržel způsob hodnocení vymezený v zadávací dokumentaci. Na každý rozbor aplikoval právě ty hodnocené parametry, které byly vymezeny v zadávací dokumentaci. Podle míry naplnění předem stanovených kritérií přidělil dodavatelům body. Námítky, že zadavatel měl detailně vymežit všechny skutečnosti, které teoreticky mohou spadat do hodnocené materie, považuje žalovaný za neopodstatněné. Za dané situace bylo bezpředmětné vyjadřovat se k opakovaně zmiňovaným modelovým situacím. Žalovaný zhodnotil konkrétní postup zadavatele, přičemž dospěl k závěru, že hodnocení nabídek proběhlo v souladu se zákonem.
25. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření vybraného dodavatele

26. Vybraný dodavatel se ve vyjádření k žalobě ztotožnil s vyjádřením žalovaného. Doplnil, že i v případě, že by zadavatel byl povinen vypracovat písemnou zprávu o hodnocení nabídek s popisem hodnocení v rozsahu a podrobnostech stanovených v § 119 zákona o zadávání veřejných zakázek, by postup zadavatele obstál. Právní předpisy nevyžadují, aby zadavatel ve zprávě o hodnocení nabídek uváděl plný text hodnocených vzorových prací, anebo aby z těchto prací doslovně citoval.

27. Výtky žalobců ohledně způsobu hodnocení vzorových prací zcela ignorují smysl a účel požadavku na předložení těchto prací. Ve vzorových pracích měli dodavatelé prokázat schopnost samostatně a komplexně řešit zadaný problém a poskytnout zadavateli relevantní právní poradou. Úkolem dodavatelů bylo samostatně identifikovat všechny relevantní právní aspekty a prezentovat je vhodnou formou potenciálnímu klientovi. Je absurdní, aby klient radil svému právnímu poradci, čím vším se má v právním stanovisku zabývat. Pokud žalobci některé aspekty v práci nezohlednili, nejde o nedostatečné vymezení hodnocených kritérií zadavatelem, ale o indikaci, nakolik dodavatel danou materii ovládá ve všech souvislostech. Hodnocení vzorových prací je precizní a přezkoumatelné.
28. Zdůraznil, že zakázka byla zadávána ve zjednodušeném režimu. Ten se používá u specifických druhů služeb, u nichž je třeba zohledňovat jejich zvláštní charakter a tomu uzpůsobit zadávací podmínky. Daný postup umožňuje zohlednit i obtížně postihnutelná „soft“ kritéria, která jsou pro řádné plnění daných služeb relevantní.
29. Závěrem dodal, že dne 23. 12. 2019 uzavřel se zadavatelem smlouvu na plnění předmětné zakázky. V kontextu této skutečnosti pochybuje o pravém účelu podané žaloby. I kdyby soud žalobě vyhověl, nezbylo by žalovanému než správní řízení zastavit. Fakticky tak žalobci podanou žalobou mohou dosáhnout toliko vrácení kauce.
30. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V. Replika žalobců

31. V replice ze dne 2. 8. 2020 žalobci setrvali na argumentaci obsažené v žalobě. Doplnili, že míra, do jaké je zadávací proces ve zjednodušeném režimu formalizovaný, závisí zejména na zadávací dokumentaci. Neuplatní se tak paušalizovaný závěr žalovaného, že si zadavatel zvolil zjednodušený režim. Tento závěr dostatečně nezohledňuje obsah zadávací dokumentace, v němž zadavatel rozhodl o přiměřeném použití pravidel pro otevřené řízení. Zadavatel postupoval podle § 39 odst. 1 zákona. Pokud nebylo v zadávacích podmínkách stanoveno něco jiného, měla se použít pravidla pro otevřené zadávací řízení. Nesouhlasí rovněž s argumentací žalovaného, že nedošlo k dosažení potřebné intenzity pro porušení zásady transparentnosti. Nedostatečnost odůvodnění napadeného rozhodnutí podle žalobců nelze zhojit až ve vyjádření k žalobě.

VI. Posouzení věci soudem

32. Soud přezkoumal rozhodnutí předsedy žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
33. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).
34. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná.**

VI. A) Námitka porušení § 119 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek

35. Žalobci namítali, že zadavatel porušil § 6 a § 119 odst. 2 psím. d) bod 1. zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že ve zprávě o hodnocení nabídek neuvedl hodnocené údaje z nabídek odpovídající hodnotícímu kritériu č. 3. Nesouhlasí se závěrem žalovaného, že zadavatel nebyl povinen postupovat podle § 119 zákona o zadávání veřejných zakázek, neboť zadával zakázku ve zjednodušeném režimu, resp. že nedošlo k porušení zásady transparentnosti.
36. Soud se proto nejprve zabýval tím, zda zadavatel byl povinen postupovat podle § 119 zákona o zadávání veřejných zakázek. Poté hodnotil, zda zadavatel při hodnocení nabídek neporušil zásadu transparentnosti.

37. Podle § 6 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je zadavatel při postupu podle tohoto zákona povinen dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
38. Z § 129 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek plyne, že ve zjednodušeném režimu zadává zadavatel veřejné zakázky, včetně koncesí podle § 174, na sociální a jiné zvláštní služby uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Podle odst. 2 tohoto ustanovení zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu postupuje podle této části a použije také části první, druhou, desátou až třináctou. Z odst. 5 pak dále plyne, že pro zadávací dokumentaci a zadávací podmínky se použijí ustanovení § 96 až 99 obdobně. Zadavatel může stanovit v zadávací dokumentaci jednotlivá pravidla pro zadávací řízení pro nadlimitní režim.
39. Ustanovení § 129 zákona o zadávání veřejných zakázek upravuje tzv. zjednodušený režim zadávání veřejných zakázek. Jedná se o specifický druh zadávacího řízení umožňující zadávání určitého okruhu služeb (vymezených v příloze č. 4 zákona), včetně služeb právních. Průběh zadávacího řízení při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu se zásadně odlišuje od ostatních druhů zadávacího řízení tím, že není zákonem detailně stanoven. Základním znakem zjednodušeného režimu jsou poměrně rozsáhlé možnosti jeho modifikace ze strany zadavatelů, tedy možnost jeho přizpůsobení podmínkám konkrétního zadavatele. Postup zadavatele ve zjednodušeném režimu je regulován zásadami, základními ustanoveními o zadávacích řízeních (část druhá) a oprávněním jednat s účastníky. Stežejními pro průběh zadávacího řízení ve zjednodušeném režimu jsou zadávací podmínky, které zadavatel stanoví s ohledem na specifika zadávaných služeb. Zadavatel je oprávněn v zadávací dokumentaci stanovit jednotlivá pravidla pro zadávací řízení (postup v zadávacím řízení, jednání v zadávacím řízení, lhůty pro úkony jednotlivých účastníků zadávacího řízení), která platí pro nadlimitní režim (viz např. PODEŠVA, V. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2016). Zákon tak nabízí zadavateli při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu značnou volnost ve svém postupu. Mimo povinnost dodržet základní zásady a několik dalších ustanovení zákona je to právě zadavatel, který stanoví přesný průběh zadávacího řízení v zadávací dokumentaci, a to v souladu s pravidly § 129 odst. 5 až 8 zákona o zadávání veřejných zakázek.
40. Ze správního spisu vyplývají pro věc tyto podstatné skutečnosti.
41. Zadavatel zadával veřejnou zakázku ve zjednodušeném režimu podle § 129 zákona o zadávání veřejných zakázek. V zadávací dokumentaci uvedl, že „nebude-li v zadávacích podmínkách této veřejné zakázky stanoveno něco jiného, bude se při zadávání této veřejné zakázky postupovat přiměřeně dle pravidel stanovených zákonem pro otevřené řízení“ (str. 2 zadávací dokumentace). Dne 11. 12. 2018 zadavatel vypracoval písemnou zprávu o hodnocení nabídek. V ní uvedl, že je zpracována podle § 119 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek. Popsal, jaká stanovil hodnotící kritéria, vyjádřil se podrobně ke každému z parametrů č. 1 až 6 zvlášť a u každé hodnocené nabídky vysvětlil, jaké skutečnosti hodnotil kladně a jaké záporně.
42. Není sporu o tom, že zadavatel si v nynějším případě zvolil, že bude při zadávání veřejné zakázky postupovat ve zjednodušeném režimu s přiměřenou aplikací pravidel pro otevřené zadávací řízení. Nerozhodl se pro zadání veřejné zakázky v klasickém otevřeném řízení; tento postup byl pro zadávací řízení využitelný pouze přiměřeně, tj. rámcově. Žalovaný při výkladu zadávací dokumentace přílehavě poukázal na legislativní pravidla vlády, která vysvětlují význam slov obdobně a přiměřeně. Zatímco odkaz na „obdobně“ použití určitých pravidel znamená použití odkazovaných pravidel v plném rozsahu, „přiměřeně“ použití „vyjadřuje volnější vztah mezi tímto ustanovením a vymezenými právními vztahy“ (viz legislativní pravidla vlády schválená usnesením vlády z 19. 3. 1998 č. 188, ve znění dalších úprav, dostupná na www.vlada.cz). Není vyloučeno, aby zadavatel ve zjednodušeném režimu využil některých institutů z nadlimitního režimu, pokud se k tomu výslovně přihlásí v zadávací dokumentaci (viz Krč, R., Vaněček, J. *Zákon o zadávání veřejných zakázek*. Praha: C. H. Beck, 2022, komentář k § 129). Vzhledem k tomu, že průběh zadávacího řízení k zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu není zákonem přesně

detailně stanoven, je rozhodující obsah zadávací dokumentace. Pokud se v ní zadavatel přihlásí k dodržení určitých pravidel pro zadávací řízení pro nadlimitní režim, jsou tato pravidla závazná i v daném zadávacím řízení; vždy však musí dodržet základní zásady zákona. Oproti tomu stanoví-li zadavatel v obecné rovině, že bude přiměřeně postupovat podle pravidel platných pro otevřené řízení, není možné dovozovat nutnost plné aplikace ustanovení části čtvrté zákona.

43. Zadavatel si v nyní posuzovaném zadávacím řízení nevyhradil povinnost plně dodržet pravidla stanovená v části čtvrté zákona, tedy ani § 119 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek, pouze jejich přiměřenou aplikaci. To, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu přiměřeně aplikoval pravidla pro otevřené zadávací řízení, lze hodnotit v rámci naplnění základních zásad zadávacího řízení, tj. při dodržení zásady transparentnosti a přiměřenosti. Žalovaný proto v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele správně uzavřel, že zadavatel neměl povinnost plně dodržet pravidla plynoucí z § 119 odst. 2 zákona. Námitky ohledně porušení tohoto ustanovení tak žalovaný oprávněně neřešil a návrh v tomto rozsahu zamítl podle § 265 písm. c) zákona o zadávání veřejných zakázek. Současně však v jiné části napadeného rozhodnutí (viz body 352 – 356 prvostupňového rozhodnutí) uzavřel, že postup zadavatele při hodnocení nabídek byl transparentní, tedy že obstál z hlediska naplnění základních zásad zadávacího řízení. V bodě 365 prvostupňového rozhodnutí žalovaný shrnul, že „*neshledal, že by způsob přidělování bodů byl nepřezkoumatelný a netransparentní. Ze slovního odůvodnění hodnocení jednotlivých parametrů v podrobném popisu hodnocení je (...) zřejmé, proč byl té které nabídce přidělen konkrétní počet bodů*“. Vzhledem k tomu, že žalovaný závěry prvostupňového rozhodnutí v napadeném rozhodnutí převzal, neobstojí ani námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nevypořádání se s námitkou porušení zásady transparentnosti. Podle judikatury totiž platí, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je v rámci soudního přezkumu pohlíženo jako na jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 As 63/2011-92). Druhostupňový správní orgán nebyl povinen ve svém rozhodnutí slepě opakovat argumentaci správního orgánu prvního stupně o tom, že postup nebyl netransparentní, pokud se s ní ztotožnil. Námitka nepřezkoumatelnosti tak není důvodná.
44. Soud tak uzavírá, že pokud si zadavatel vyhradil, že při zadávání zakázky ve zjednodušeném režimu bude postupovat přiměřeně podle pravidel platných pro otevřené zadávací řízení, nemůže se dopustit porušení konkrétních ustanovení části čtvrté zákona, neboť se k bezvýhradnému postupu podle daných ustanovení nezavázal (přiměřeně viz rozhodnutí ÚOHS ze dne 9. 3. 2018, č. j. ÚOHS-R0226/2017/VZ-06936/2018/321/ZSř, z něhož plyne, že „*v případě zjednodušeného režimu je nutné věc posuzovat především s ohledem na ustanovení § 129 odst. 2, dle kterého zadavatel ve zjednodušeném režimu nepostupuje podle části čtvrté zákona, do které ustanovení § 116 spadá. V rámci zadávacího řízení ve zjednodušeném režimu dle § 129 tak fakticky zadavatel nemůže porušit ustanovení § 116, neboť není povinen dle předmětného ustanovení postupovat*“).
45. Soud se neztotožňuje se žalobci, že by odkazy zadavatele na § 119 zákona o zadávání veřejných zakázek ve zprávě o hodnocení nabídek, resp. její struktura měly být v souladu s občanskoprávními principy vykládány jako dobrovolné podřízení se pravidlům zakotveným v daném ustanovení. Jak žalovaný správně poznamenal ve vyjádření k žalobě, pro určení, jakými pravidly se bude řídit postup zadavatele ve zjednodušeném režimu, je stěžejní obsah zadávací dokumentace, nikoliv dokumenty vyhotovené až dodatečně v průběhu zadávacího řízení odkazující na určité ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek. Jak již bylo výše vyloženo, v zadávací dokumentaci se zadavatel zavázal pouze k přiměřenému použití pravidel pro otevřené zadávací řízení, tudíž nelze trvat na jejich plném dodržení. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že fakticky zadavatel některá ustanovení části čtvrté v zadávacím řízení plně dodržel (mj. i § 119 zákona – k tomu viz argumentace níže).
46. Pro větší přesvědčivost svého rozhodnutí soud doplňuje, že i pokud by se zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně zavázal, že provede hodnocení nabídek v souladu s pravidly stanovenými v § 119 zákona, jeho postup by pravidlům zakotveným v daném ustanovení vyhověl. Žalobci se

mýlí, pokud tvrdí, že zadavatel nedostál své povinnosti uvést ve zprávě o hodnocení nabídek hodnocené údaje. Slovní popis hodnocených vzorových prací uvedený ve zprávě o hodnocení nabídek představuje srozumitelnou, konzistentní a logickou aplikaci pravidel a způsobu hodnocení, který zadavatel vymezil v zadávací dokumentaci, a to včetně způsobu přidělování bodů. Podle soudu nebylo nezbytné učinit součástí zprávy o hodnocení nabídek kompletní právní rozbor jednotlivých dodavatelů či citace jejich částí. Popis hodnocení uvedený ve zprávě o hodnocení nabídek je detailní, přesvědčivý a přezkoumatelný. Jako příklad lze uvést hodnocení u parametru č. 5, u kterého zadavatel hodnotil negativně snížený uživatelský komfort, což odůvodnil tím, že text právního rozboru obsahuje množství citací zákonů a tučné texty se nepromítají do závěrů právního rozboru. Po zadavateli nelze požadovat, aby ve zprávě uvedl všechny „tučné texty“ či všechny „citace zákonů“. Postačí, pokud přiléhavě poukázal na konkrétní pasáže hodnoceného textu a slovně popsal, jaké úvahy ho vedly k udělení daného počtu bodů.

47. Námitka tak není důvodná.

VI. B) Námitka nezákonného hodnocení nabídek dodavatelů

48. Dále žalobci zpochybňovali dodržení zákazu diskriminace a správnost přiděleného bodového hodnocení za zpracovanou vzorovou práci č. 1.

49. Nabídky na veřejnou zakázku byly hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti, přičemž byla hodnocena tři kritéria:

- i. nabídková cena – 40 %
- ii. zkušenosti členů realizačního týmu – 20 %
- iii. kvalita zpracování právních rozborů – 40 %.

50. V rámci hodnocení kritéria č. 3 měli účastníci zpracovat 2 vzorové práce: Právní rozbor k otázce přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě (max. 75 bodů) a Vypracování zadávací dokumentace (max. 25 bodů). Kvalita vzorových prací byla zadavatelem hodnocena podle šesti předem stanovených parametrů (celková odborná úroveň, jednoznačnost a srozumitelnost právních závěrů, návaznost závěrů na obsah rozboru, komplexnost zpracované práce, zohlednění relevantní rozhodovací praxe, míra přehlednosti textu).

51. Ze zprávy o hodnocení nabídek vyplývá, že vybraný uchazeč obdržel za první vzorovou práci 74 bodů a za druhou práci 23 bodů. Žalobci pak za první vzorovou práci obdrželi 55 bodů, za druhou 24 bodů. V podané žalobě žalobci zpochybňují hodnocení vzorové práce č. 1. Snáší argumenty ke každému z dílčích kritérií a namítají netransparentnost přidělování jednotlivých bodů zadavatelem, resp. pochybení žalovaného při přezkumu zadavatelova postupu.

52. Úvodem soud ke způsobu přezkumu hodnocení subjektivních kritérií poznamenává, že úkolem žalovaného je „kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru.“ Žalovaný tedy při přezkumu hodnocení nabídek dbá na to, aby byla splněna zásada transparentnosti celého procesu zadávání veřejných zakázek. Není ovšem oprávněn „při své přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů, tedy členů hodnotící komise, a tyto myšlenkové pochody jakkoliv přezkoumávat, hodnotit či dokonce nabazovat vlastním správním uvážením“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2009, č. j. 5 Afs 75/2009-100). I subjektivní hodnocení kritérií zadavatelem musí v souladu se zásadou transparentnosti vycházet z předem jednoznačně a srozumitelně nastavených parametrů a kritérií (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 6. 2021, č. j. 29 Af 76/2019-388). Sama skutečnost, že způsob hodnocení vzorových prací připouští uvážení hodnotící komise, nutně neznamená, že by se jednalo o netransparentní postup. Zásadní je, zda zadávací podmínky ponechávají hodnotící komisi určitý právem aprobovaný prostor pro uvážení, nebo prostor pro svévoli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2020, č. j. 4 As 85/2020-38). Předmětem přezkumu zadavatelova hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jaroslava Předešlá

ze strany žalovaného může být pouze skutečnost, zda byla dodržena pravidla hodnocení stanovená zadavatelem v zadávací dokumentaci, nikoliv přehodnocování závěrů hodnotící komise či jejich vnitřních myšlenkových pochodů (přiměřeně viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2010, č. j. 62 Ca 11/2009 - 46, č. 2461/2012 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 9 Afs 86/2012-80).

53. Žalovaný ani správní soudy tedy nejsou oprávněni v rámci přezkumu hodnocení zadavatelova postupu sami hodnotit vhodnost jednotlivých nabídek, přehodnocovat výši zadavatelem přidělených bodů nebo sami body přidělovat podle jejich vlastního uvážení namísto zadavatele (přiměřeně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2004, č. j. 2 A 9/2002-62, č. 242/2004 Sb. NSS). Myšlenkové pochody zadavatele a adekvátnost přidělených bodů při hodnocení subjektivních kritérií lze kontrolovat pouze rámcově, tj. z toho pohledu, zda způsob hodnocení odpovídá kritériím stanoveným v zadávací dokumentaci a vyhovuje základním zásadám platným pro zadávání veřejných zakázek. Je však nezbytné, aby i hodnocení subjektivních kritérií proběhlo transparentně a bylo čitelné a zpětně přezkoumatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159). V případě přezkumu hodnocení nabídek tak žalovaný ani správní soudy nepřezkoumávají hodnocení jako takové, nýbrž posuzují „pouze“ přezkoumatelnost odůvodnění takového hodnocení, resp. zda vyhovělo předem jasně stanoveným kritériím obsaženým v zadávací dokumentaci.
54. Ze správního spisu vyplývá, že zadavatel u vzorové práce č. 1, která spočívala v právním rozboru k otázce přímého uzavření nové smlouvy o závazku veřejné služby v železniční dopravě, v rámci subkritéria č. 1 hodnotil celkovou odbornou právní úroveň vzorové práce (max. 30 bodů). V rámci daného subkritéria mělo být zhodnoceno, zda *„vzorová práce po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či dokonce rozpor s platnými právními předpisy (v případě právního rozboru též kvalita právní argumentace a náležité odůvodnění uváděných právních závěrů)“*. Hodnocení nabídek jednotlivých uchazečů zadavatelem citoval žalovaný v bodech 260 a 261 prvostupňového rozhodnutí z 18. 9. 2019 a soud na dané pasáži rozhodnutí pro stručnost odkazuje. Podstatné je, že zadavatel nabídce vybraného uchazeče přidělil v daném kritériu plný počet bodů s odůvodněním, že jeho právní rozbor nevykazuje po právní stránce rozpor s právními předpisy, ani mu nelze vytknout zjevné nesprávnosti. Kvalitu právní argumentace a odůvodněnost právních závěrů hodnotil zadavatel jako profesionální. Co se týče nabídky žalobců, i zde zadavatel konstatoval, že rozbor nevykazuje rozpor s platnými právními předpisy, ani mu nelze vytknout zjevné nesprávnosti. I v tomto případě konstatoval zadavatel profesionální úroveň právní argumentace a učiněných právních závěrů. Za nedostatek však považoval absenci odkazu na zákonnou úpravu k územní samosprávě mezi výčtem relevantních právních předpisů, nezařazení metodického pokynu Ministerstva dopravy mezi podklady pro právní rozbor, absenci vysvětlujících komentářů k citovaným zákonným ustanovením, teoretické pojetí rozboru, chybějící doporučení pořizovat dokumentaci o postupu zadavatele v kontraktačním procesu, nebo absenci úvah o postupu v případě alternativní nabídky. Práce byla proto v daném kritériu hodnocena 28 body.
55. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí shledal, že se zadavatel při hodnocení nabídek dopustil porušení zásady transparentnosti, neboť u právního rozboru č. 1 strhl žalobcům 2 body v rámci hodnocení parametru č. 1 za nedostatečné zpracování některých problematik, ačkoliv v rámci daného parametru mělo být hodnoceno pouze to, zda právní rozbor po právní stránce nevykazuje jakékoliv zjevné nesprávnosti či rozpor s platnými právními předpisy, resp. kvalita právní argumentace a náležité odůvodnění právních závěrů (viz body 291 až 299). Přesto však žalovaný dospěl k závěru, že předmětné porušení zásady transparentnosti nebylo způsobitelné ovlivnit výběr dodavatele. Neshledal proto naplnění podmínek pro uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 2 zákona (viz body 300 – 308). U ostatních hodnocených kritérií žalovaný porušení zásady transparentnosti nebo rovného zacházení neshledal. Závěry prvostupňového

rozhodnutí převzal v napadeném rozhodnutí i předseda Úřadu (viz zejm. body 38 a 57 napadeného rozhodnutí).

56. V intencích požadavků uvedených v bodech 52 a 53 výše soud zkoumal, zda zadavatel při hodnocení vzorové práce č. 1 nevykročil z mantinelů, které si sám stanovil v zadávací dokumentaci. Žalovaný označil za netransparentní způsob hodnocení subkritéria č. 1 a tvrdil, že nabídce žalobců byla v daném subkritériu provedena dvoubodová srážka, přestože výtky zadavatele věcně spadaly až do subkritéria č. 4 (viz body 297 a 298 prvostupňového rozhodnutí). Soud však zdůrazňuje, že úkolem žalovaného nebylo na základě vlastní úvahy přidělovat bodové hodnocení podaným nabídkám, ale toliko přezkoumat, zda úvahy zadavatele při hodnocení nebyly excesivní ve vztahu k předem stanoveným kritériím, případně nepřezkoumatelné.
57. Soud žádná pochybení tohoto rozsahu v hodnocení zadavatele neshledal. Má za to, že na hodnocení vzorové práce č. 1 je nutno nahlížet celistvě, ve všech jeho souvislostech. Ze stran 9 – 15 zprávy o hodnocení nabídek je zřejmý způsob úvah hodnotící komise i přidělené bodové ohodnocení. Při porovnání závěrů komise s předloženými vzorovými pracemi dodavatelů se zaujaté hodnocení jeví jako přiléhavé. Vzhledem k tomu, že v rámci subkritéria č. 1 měla být hodnocena celková odborná právní úroveň vzorové práce, včetně zjevných nesprávností, kvality právní argumentace a náležitého odůvodnění právních závěrů, je soud přesvědčen, že odečtení 2 bodů nabídce žalobců v rámci daného kritéria za výtky typu absentující zákonné úpravy vztahující se k územní samosprávě, popis výchozího právního stavu bez jakéhokoli vysvětlujícího či doplňujícího komentáře, výrazně teoretické pojetí práce, nebo neřešení problematiky alternativní nabídky mohly odůvodňovat odečet 2 bodů i v rámci subkritéria č. 1. Je sice pravdou, že dané výhrady byly zadavatelem zhodnoceny rovněž v rámci subkritéria č. 4, v němž se hodnotila komplexnost zpracované práce. U hodnocení právních rozborů na základě více různých kritérií však lze očekávat, že určité nedostatky či výtky se mohou promítnout do více různých kritérií pro vzájemnou provázanost jednotlivých hodnocených kritérií. V nynějším případě tak soud neshledává žádné pochybení zadavatele v tom, že kvalitu právní argumentace (případně její nedostatky) promítl do subkritéria č. 1 i 4, neboť kritérium č. 1 v sobě pro svoji komplexnost částečně zahrnovalo i další kritéria, která se zadavatel rozhodl ohodnotit i zvlášť v rámci dílčích kategorií. Za zadavatelem zmíněné výtky byly žalobcům odečteny pouze 2 body od maximálního počtu v rámci tohoto kritéria, což znamená, že převážně byla jejich vzorová práce hodnocena velmi pozitivně jako komplexní a profesionální, ovšem s ohledem na určité nedostatky, které podle soudu mohly být zohledněny i v rámci tohoto kritéria, nezískali maximální počet bodů.
58. Smyslem přezkumu hodnocení subjektivních kritérií zadavatelem není přehodnocování závěrů zadavatele ani hledání nejlepšího řešení, ale odhalení případných excesů zadavatele, které by byly způsobilé narušit transparentní soutěžní prostředí. Nahlíženo na věc touto optikou soud žádné pochybení zadavatele v hodnocení vzorové práce č. 1 neshledal. Koriguje proto závěry žalovaného ohledně porušení zásady transparentnosti v rámci subkritéria č. 1 vzorové práce č. 1 v tom smyslu, že k porušení zásady transparentnosti nedošlo. Zadavatelem provedené hodnocení považuje soud za řádně odůvodněné, odpovídající předloženým vzorovým pracím i předem stanoveným kritériím v zadávací dokumentaci.
59. S ohledem na tento závěr se soud dále nezabýval námitkami žalobců, že žalovaným zjištěné porušení zásady transparentnosti mělo vliv na výběr dodavatele, neboť daná úvaha se s ohledem na výše uvedené stala bezpředmětná. I pokud by však závěry žalovaného o porušení zásady transparentnosti obstály, lze podle soudu akceptovat i navazující úvahu, že dané pochybení nemohlo ovlivnit výběr dodavatele (v podrobnostech viz body 303 až 307 prvostupňového rozhodnutí, nebo body 37 až 38 napadeného rozhodnutí).
60. Úvahy žalobců, že zadavatel měl v zadávací dokumentaci vyjmenovat vše, čemu bude v rámci hodnocení právních rozborů přikládat váhu, nejsou případné. Jak správně poznamenal vybraný

dodavatel, účelem vzorových právních rozborů bylo poskytnout zadavateli náhled na výstup, který by dodavatel předkládal zadavateli v rámci následné spolupráce. Způsob zpracování vzorových prací byl ovlivněn znalostmi, zkušenostmi a odborností jednotlivých dodavatelů. Přestože měli dodavatelé shodné zadání, každý z nich zahrnul do právního rozboru takovou problematiku, kterou považoval za vhodnou a potřebnou. Poté zadavatel jednotlivé právní rozborů podle předem stanovených kritérií zhodnotil, přičemž přihlédl k originalitě, komplexnosti a praktické využitelnosti předložených rozborů. Pokud by zadavatel byl povinen do zadání právních rozborů vtělit všechny aspekty, které by hodlal hodnotit kladně, získal by od dodavatelů téměř totožné práce, z nichž by nebyl schopen vybrat dodavatele, který by lépe vyhověl jeho požadavkům (viz bod 313 prvostupňového rozhodnutí). Úkolem dodavatelů bylo provést právní rozbor, přičemž jeho kvalita spočívala právě v tom, jaké okolnosti, poznámky či praktické rady budou v rozboru zmíněny. Námitky v tomto směru tak nejsou důvodné.

61. Soud musí odmítnout rovněž námitky žalobců, že zadavatel nedostatečně odůvodnil, proč sráží u jednotlivých kritérií právě daný počet bodů. Jak bylo výše vysloveno, zadavatel je povinen stanovit objektivní kritéria pro hodnocení. Samotné hodnocení je pak v pravomoci hodnotící komise a žalovaný, resp. soud hodnotí pouze přezkoumatelnost provedeného hodnocení; nemohou však přezkoumávat, zda daným nabídkám bylo přiděleno odpovídající bodové hodnocení (viz výše citovaný rozsudek č. j. 2 A 9/2002-62). Nejedná se totiž o matematické operace, které by vedly k jedinému správnému výsledku, ale o subjektivní hodnocení založené na odborných znalostech a zkušenostech hodnotící komise, u něhož nelze určit, jaký počet bodů by měl být „správně“ přidělen. Jak přílehavě uvedl žalovaný v bodě 353 prvostupňového rozhodnutí, *„v zásadě není možné, aby dva lidé hodnotili podle stejného hodnotícího kritéria vždy shodně a přidělili shodný počet bodů“*.
62. Soud nesdílí ani argumentaci žalobců, že není zřejmé, co bylo myšleno pojmem „dotazy“ použitým v rámci parametrů hodnocení, zejm. u parametru č. 2. V rámci něj zadavatel hodnotil jednoznačnost a srozumitelnost učiněných právních závěrů, včetně úrovně, resp. míry zacílení odpovědí na dotazy zadavatele. Předseda žalovaného v bodě 40 napadeného rozhodnutí konstatoval, že výraz „dotazy“ je nutno vykládat *„jako úkoly a problémové okruhy vyplývající ze zadání hodnoceného parametru č. 2.“* S tímto závěrem se soud ztotožnil. V daném případě je zásadní slovní popis zadání právního rozboru č. 1, v němž bylo uvedeno: *„Dodavatel zpracuje právní stanovisko ohledně postupu objednatele, kterým bude Hlavní město Praha (zastoupeno organizací ROPID ve smyslu § 6 zákona č. 194/2010 Sb.), při přímém uzavření nové smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících s konkrétním vybraným dopravcem v rámci železniční dopravy (linka bude vedena po území hlavního města Prahy a Středočeského kraje). Dodavatel se bude ve vzorové práci zabývat zejména specifikací jednotlivých kroků, které by měl objednatel učinit, identifikací potenciálních problémových situací spolu s návrhem možností jejich řešení a popisem souvisejících rizik včetně doporučení k jejich eliminaci či alespoň zmírnění.“* S ohledem na výše citované vysvětlení zadání vzorové práce je naprosto zřejmé, že mírou zacílení odpovědí na dotazy zadavatele bylo míněno, do jaké míry se zpracovaný právní rozbor vypořádal se zadáním vzorové práce. Přestože tedy zadavatel skutečně žádné konkrétní „dotazy“ v rámci zadávacího řízení nevnesl, je zřejmé, co mělo být v rámci subkritéria č. 2 hodnoceno. Námitky žalobců v tomto směru tak neobstojí.
63. Žalobci v žalobě uvádějí modelové případy a zmiňují, že zadavatel mohl kladně a záporně hodnocené skutečnosti přizpůsobit obdrženým pracím. Žalobci například namítají, že zadavatel jako pozitivní hodnotil upozornění vybraného dodavatele na tzv. kvazinabídkové řízení při hodnocení parametru č. 3, aniž by v zadávací dokumentaci uvedl, že daný aspekt bude hodnotit kladně. Stejnou optikou by se však dalo dívat např. i na pozitivní hodnocení související problematiky § 20 zákona č. 194/2010 Sb. ve vzorové práci žalobců, kdy u vybraného dodavatele je absence této problematiky uvedena jako negativní skutečnost, aniž by v zadávací dokumentaci v rámci parametru č. 4 zadavatel uváděl, že požaduje tuto problematiku zpracovat. Přestože lze do jisté míry připustit, že způsob hodnocení nabídek je ovlivněný kvalitou

předložených rozborů, soud v hodnocení zadavatele neshledává porušení zásady transparentnosti či přiměřenosti, ale pouze racionální snahu o výběr nabídky, která bude z kvalitativního hlediska nejlépe vyhovovat potřebám zadavatele. Soud porovnal obdržené nabídky, kritéria hodnocení stanovená v zadávací dokumentaci i hodnocení vzorových prací zadavatelem a shledal, že postup zadavatele při hodnocení vzorové práce č. 1 nelze označit za účelový. Zadavatelem provedené hodnocení je precizní, konzistentní, objektivní, vyvážené a zcela odpovídá obsahu předložených vzorových prací. Nutno podotknout, že samotná skutečnost, že jsou zadavatelem hodnocena kvalitativní (neobjektivní) kritéria s sebou nese riziko, že zadavatelem provedené subjektivní hodnocení nebude bez výhrad přijato všemi účastníky. Otázkou pro soud však zůstává výlučně to, zda provedené hodnocení vyhoví zásadě transparentnosti a přezkoumatelnosti, tj. zda obстоjí v rámci zadavatelem stanovených kritériích. To bylo v dané věci splněno.

64. Soud neshledal důvodné ani námitky žalobců směřující do nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. S ohledem na rozsah návrhu i podaného rozkladu soud souhlasí se žalovaným, že na výtky žalobců zpochybňující počet přidělených bodů či modelové případy postačilo reagovat obecně a nebylo nutné vyjadřovat se zvláště ke každému počtu přidělených bodů či ke každému modelovému případu.
65. Lze tak uzavřít, že zadavatel v zadávací dokumentaci jasně stanovil pevná pravidla hodnocení a dostatečně specifikoval, jaké skutečnosti budou hodnotící komisí posuzovány. Při hodnocení vzorové práce č. 1 postupoval v souladu s nastavenými kritérii a přezkoumatelným způsobem vysvětlil počet přidělených bodů. Proces hodnocení nabídek tak vyhověl zásadě transparentnosti, rovnosti a zákazu diskriminace a měl oporu ve zvolených kritériích pro hodnocení.
66. Námitka tak není důvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

67. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
68. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
69. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost. Neshledal rovněž důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. února 2022

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jaroslava Předešlá